

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: **M. Y.**, narozený X
statní příslušník Turecké republiky
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2026, č. j. CPR-39670-3/ČJ-2025-930310-V248,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytových agend, (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 30. 10. 2025, č. j. KRPU-153241-36/ČJ-2025-040026-SV, (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) uložila žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a stanovila dobu,

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „území“), v trvání jednoho roku ode dne, kdy žalobce vycestuje z území. Současně vyslovila, že vycestování žalobce je možné, a stanovila dobu k vycestování 20 dnů od právní moci rozhodnutí.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že jím podané odvolání z technických důvodů neobsahovalo podstatné části textu, ačkoli bylo vypracováno jako kompletní souvislý text. Žalované muselo být z bílých míst odvolání zřejmé, že podstatné části textu odvolání chybí, a že se proto jedná o podání vadné. Uvedl, že jednal v dobré víře, že odvolání odeslal v téže podobě, v jaké jej vypracoval, tedy kompletní a souvislé. To podle něj muselo být zřejmé i žalované. Měla proto postupovat podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a vyzvat žalobce k odstranění vad podání, což však neučinila. Žalobce shrnul, že žalovaná odvolání zamítla s vědomím, že nebylo doručeno v kompletní podobě a že si toho žalobce nevšiml. Takový postup podle něj odporoval základním zásadám správního řízení.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná konstatovala, že na žalobcovu blanketní odvolání reagoval výzvou podle § 37 odst. 3 správního řádu již správní orgán I. stupně. Uvedla, že v této výzvě byl žalobce poučen o následcích neodstranění vad, jmenovitě vady spočívající v absenci odůvodnění odvolání. Ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu nelze podle žalované vykládat tak, že by správní orgány měly povinnost účastníka opakovaně vyzývat k odstranění vad podání, které se již stalo projednatelným. To podle žalované plyne z judikatury Nejvyššího správního soudu, která rozlišuje mezi vadou podání bránící pokračovat v řízení a procesní odpovědností účastníka za obsah jím uplatněných námitek. S poukazem na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, žalovaná uvedla, že opakované nedostatky na straně účastníka nemohou vést k neomezenému řetězení výzev, neboť to by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie a efektivního výkonu veřejné správy. Podle žalované Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že správní orgán není povinen přihlížet k nevysloveným či dodatečně tvrzeným záměrům účastníka řízení. Nedostatečný rozsah či kvalita argumentace nepředstavuje sama o sobě vadu podání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu, přičemž správní orgán není povinen ani oprávněn vyzývat účastníka k doplnění námitek, je-li odvolání projednatelné. Žalovaná uzavřela, že doplnění odvolání konkrétní námitku obsahovalo, nic jí tedy nebránilo pokračovat v řízení. K žalobcově tvrzení o technických příčinách neúplného podání dodala, že žalobce nijak nedoložil, že snad datovou schránkou odeslal jiné znění, než které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno.

Replika žalobce

4. Žalobce souhlasil s argumentací žalované, že správní orgán není povinen vyzývat k odstranění vad v případech, kdy účastník řízení činí vadná podání opakovaně, měl však za to, že jeho situace je odlišná. Z podoby odůvodnění odvolání, jehož části zjevně chyběly a zbývající text na sebe nenavazoval, mělo být žalované zjevné, že podání nebylo v této podobě odesláno vědomě ani úmyslně. Žalovaná podle žalobce nemohla dojít k jinému

závěru, než že došlo k technické chybě při odesílání datové zprávy a měli na to žalobce upozornit. Opačný postup žalobce označil za rozporný se zásadou dobré správy.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaná s tímto postupem výslovně souhlasila a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
7. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal dne 12. 11. 2025 blanketní odvolání. Správní orgán I. stupně proto žalobce podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzval k odstranění vad podání spočívajících v absenci odvolacích důvodů, současně žalobce poučil o následcích eventuálního neodstranění vad. Žalobce své podání dne 19. 11. 2025, tj. ve stanovené lhůtě, doplnil, přičemž spodní části druhé a třetí strany žalobcova podání neobsahovaly žádný text, jen v horní části třetí strany se nacházela osamocená námitka, zjevně začínající uprostřed souvětí: *„která by počátek lhůty upravovala, je třeba vycházet z toho, že tato doba začne běžet prvním dnem vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění, nikoli až vycestováním cizince. To implicitně vyplývá i z § 118 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. Podle účastníka řízení je proto tento výrok rozhodnutí nicotný. Stanovení počátku doby od okamžiku vycestování cizince tedy není v souladu s účelem institutu správního vyhoštění, který není sankcí. Správní orgán k takovému stanovení počátku doby vůbec nemá pravomoc. Tento svévolný postup správního orgánu má důsledky zejména v případech cizinců“*.
8. Soud se zabýval žalobní námitkou, že žalobce měl být podruhé vyzván k odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 správního řádu, neboť žalované muselo být zjevné, že torzovitost odvolacích důvodů byla důsledkem chyby technického rázu, jíž si žalobce nebyl vědom.
9. Podle § 37 odst. 3 správního řádu platí, že *„nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu“*.
10. Podle § 37 odst. 2 správního řádu platí, že *„z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu“*.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí“.

11. Podle § 82 odst. 2 správního řádu platí, že „odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka“.
12. Z výše uvedených ustanovení plyne, že základním předpokladem postupu podle § 37 odst. 3 správního řádu je existence nedostatku podání. Jelikož nedostatek blanketního odvolání spočíval v chybějících odvolacích důvodech podle § 82 odst. 2 správního řádu, správní orgán I. stupně správně vyzval žalobce k doplnění odvolání a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalobce tuto vadu odstranil tím, že správnímu orgánu I. stupně doručil doplnění odvolání, které již srozumitelnou odvolací námitku obsahovalo a umožňovalo tedy věcné přezkoumání. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 10. 2012, č. j. 4 Ads 36/2012-31, vyslovil, že „na základě § 37 odst. 3 správního řádu nelze případně doplňovat další, v odvolání jen naznačený odvolací důvod v situaci, pokud odvolání obsahuje již alespoň jeden konkrétní a projednatelný odvolací důvod“. Tento právní názor Nejvyšší správní soud vyslovil opakovaně, např. v rozsudku ze dne 28. 2. 2014, č. j. 2 Afs 89/2012-62, či bodu 12 rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 7 As 287/2023-50. S ohledem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu zdejší soud dospěl k závěru, že i kdyby správní orgán z vnější úpravy odvolání (rozsáhlá bílá místa, na nic nenavazující text začínající uprostřed souvětí) dovodil, že žalobce zamýšlel uplatnit více odvolacích důvodů, než skutečně uplatnil, nejednalo by se podle názoru soudu o důvod k postupu podle § 37 odst. 2 správního řádu, pokud jeho hypotéza, tj. existence vad podání, nebyla vůbec naplněna.
13. Pro úplnost soud konstatuje, že námitku uplatněnou v žalobě považuje soud za projednatelnou, neboť je z její formulace zcela srozumitelné, že žalobce namítal, že § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců svěřuje správnímu orgánu pravomoc stanovit v rozhodnutí o správním vyhoštění jen délku, ale nikoli počátek doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území, a že stanovením počátku doby zatížila žalovaná napadené rozhodnutí vadou nicotnosti.
14. Podle názoru soudu bylo výlučně věcí žalobce zkontrolovat, že odesílá takové vyhotovení podání, jaké zamýšlel podat. Neučinil-li tak, nelze toto pochybení přičítat k tíži správních orgánů, ale výlučně žalobci. Na uvedeném závěru nemohou nic změnit žalobcem poukazované zásady, kterými je správní řízení ovládáno (tj. zásada dobré správy apod.). Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že „správní orgán nemůže spekulovat a dovozovat, že podatel podáním chtěl patrně něco jiného, než z podání vyplývá“ (srov. např. bod 13 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2025, č. j. 8 Ads 29/2024-47). Obdobně v řešené věci nebylo povinností správních orgánů domýšlet, zda žalobce nehodlal uplatnit více odvolacích námitek a vyzývat jej k doplnění odvolacích bodů. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v bodu 52 rozsudku ze dne 25. 10. 2017, č. j. 2 Afs 245/2016-43, „zásada dobré správy

[...] je nepochybně pro fungování orgánů veřejné správy podstatná, nemůže však vést k uplatnění procesního institutu, který je z povahy věci neaplikovatelný“.

15. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšné žalované žádné náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 6. března 2026

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.